

Svekker konkurransekraften

Mangelfull rapportering om klimarisiko

Kun i Kina, India, Singapore og De forente arabiske emirater er næringslivets klimarisikorapportering dårlige enn i Norge. Det viser EYs nyeste analyse av selskapers klimarisikorapportering, Global Climate Risk Disclosure Barometer 2018.

MA, Economics and international affairs
Fredrik S. Nordbø
Seniorkonsulent EY

Det er viktig for alle virksomheter å forstå hvordan deres forretningsmodeller påvirkes av klimaendringer – enten fysisk, regulatorisk, teknologisk eller omdømmemessig, både med direkte operasjonelle utslag eller indirekte gjennom leverandørkjeden.

Alvorlige trusler for global økonomi

I Davos presenterte nylig World Economic Forum sin «Global Risks Report 2019». Her fremkommer henholdsvis ekstremvær, feilslått klimapolitikk og naturkatastrofer som de tre mest alvorlige truslene for global økonomi i tiden fremover. I Norge la det regjeringsnedsatte Klimarisikoutvalget i desember frem sin rapport, som varsler om betydelige økonomiske konsekvenser dersom det ikke iverksettes bedre tiltak for å vurdere og håndtere klimarisiko.

Investorene etterspør informasjon om klimarisiko

En annen fersk EY-undersøkelse viser at stadig flere globale investorer etterspør informasjon om investeringsobjekters klimarisiko når de foretar sine beslutninger. Blant 400 institusjonelle investorer sier hele 48 % at de umiddelbart ville avvist et selskap som ikke viser hvordan de tar stilling til klimarisiko, og 44 % sier at de i slike tilfeller vil revurdere en investering. Norsk næringsliv lever altså i liten grad opp til dette informasjonsbehovet, noe

MA, Climate and Society
Nicolai Prytz
Manager EY

som svekker norsk konkurransekraft og evne til å tiltrekke seg kapital.

Norge ligger langt etter globale ledere

På tross av dette er det et paradoks at norsk næringsliv i liten grad rapporterer om klimarisiko – vesentlig mindre enn ledende konkurrenter i andre land. Dette er en av konklusjonene fra EYs nyeste analyse av selskapers klimarisikorapportering, Global Climate Risk Disclosure Barometer 2018, hvor vi har vurdert offentlig tilgjengelig informasjon blant 560 børsnoterte selskaper i 18 land. Kvaliteten på rapporterte opplysninger er vurdert ut fra anbefalingene til G20-initiativet Task Force on Climate-related Financial Disclosure (TCFD) – et sektorovergrepande rammeverk som de siste årene har fått bred internasjonal oppslutning og anerkjennelse.

I gjennomsnitt skårer det norske utvalget (Oslo Børs hovedindeks) kun 21 % opp mot TCFD-anbefalingene. De beste landene, Frankrike, Tyskland, USA, Japan og Australia, skårer alle over 40 %. Kun i Kina, India, Singapore og De forente arabiske emirater er næringslivets klimarapportering dårligere enn i Norge.

Flere bør tenke i langsiktige scenarier

For å formidle informasjon om et selskaps klimarisiko anbefaler både

TCFD og Regjeringens Klimarisikoutvalg bruk av klimascenarier – altså ulike tilstander av forventet klimaendring – som et verktøy for å kartlegge risiko og muligheter fremover i tid. Slik kan et selskap konstruere mulige utviklingsbaner for sin virksomhet, som igjen kan brukes i utforming av strategi.

Scenarioplanlegging er et virkemiddel som viser investorer hvordan man planlegger i en uforutsigbar verden. På den ene siden kan sviktende klimapolitikk medføre høy global oppvarming og katastrofale konsekvenser. I den andre enden vil et effektivt grønt skifte i tråd med FN's togradersmål medføre høy omstillingsrisiko for en rekke bransjer. Med andre ord, uansett hvilken retning verden går når det gjelder klima, vil det innebære risiko for selskap og investorer.

EYs undersøkelse viser likevel at få selskaper, både i Norge og globalt, benytter seg av scenario-analyser for å synliggjøre hvordan klimaendringer vil påvirke deres virksomhet.

Lovpålagt rapportering er effektiv, men ikke avgjørende

En sammenligning mellom forskjellige land kaster også lys over hva som er de bakenforliggende driverne bak god rapportering. Selv om det norske Klimarisikoutvalget ikke legger frem noen anbefaling om lovpålagt rapportering, er det likevel mye som tyder på at regulering har vært et effektivt virkemiddel i andre land. I Frankrike,

Kun i Kina, India, Singapore og De forente arabiske emirater er næringslivets klimarisikorapportering dårlige enn i Norge.

som er blant de beste i vår undersøkelse, ble det allerede i 2012 vedtatt en lov som krever at selskaper av en viss størrelse redegjør for hvordan de berøres av klimarisiko.

Regulering er imidlertid ikke det eneste som hjelper. I USA drives fremgangen av at næringslivet selv aktivt arbeider for å skape oppmerksomhet

og bevissthet rundt klimaspørsmål. I Storbritannia har sentralbanksjefen, Mark Carney, vært en motor for bedre håndtering og rapportering av klimarisiko, med overbevisende argumentasjon om at udekket risiko er en trussel for finansiell stabilitet. Tilsvarende er det i Norge flere som har pekt på manglende oppfølging av klimarisiko fra Norges Bank og at staten bør etab-

lere scenarier for olje-, gass- og CO₂-priser, inkludert et scenario basert på at Parisavtalens ambisjoner oppnås.

En ting er sikkert, enten det er staten eller næringslivet som går foran, er det behov for at noen tar grep, slik at Norge ikke havner i bakevjen når verden fortsetter fremover mot en grønnere og mer klimarobust fremtid.

maestro

Bli med til nye høyder

årsoppgjør

klientadmin

revisjon

konsern

signant

- Når du velger et produkt fra Maestro kan du være trygg på at du har valgt riktig
- Våre produkter er under stadig utvikling og er dermed til enhver tid optimaliserte med tanke på digitalisering og flyt
- Om kort tid lanserer vi også en skybasert versjon

maestro.no